

АГРАРНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ДЕЯКИХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН: ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ПИТАННЯ

Панченко В. В.

*кандидат юридичних наук,
асистент кафедри земельного та аграрного права
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна*

Членство України у Світовій організації торгівлі та Європейському Союзи призводить до зростання впливу норм міжнародно-правового характеру, що потребує постійного розвитку аграрного законодавства, норми якого спрямовані на регулювання аграрних відносин в процесі здійснення виробничо-господарської діяльності сільськогосподарськими товаровиробниками.

Аналіз нормативно-правових актів у сфері державно-правового регулювання сільського господарства деяких зарубіжних країн з розвинутою економікою дозволяє визначити пріоритети державної аграрної політики цих країн, які направлені на забезпечення сприятливих умов для здійснення сільськогосподарської діяльності, ефективної підтримки сільськогосподарських товаровиробників, злагоджений апарат державного регулювання сільським господарством.

Так, у Франції є Сільськогосподарський (Аграрний) кодекс [1], який визнав довгостроковий розвиток сільського господарства пріоритетним напрямом освоєння сільських територій, встановив основні принципи здійснення аграрної політики, що є зразковим прикладом належного державно-правового регулювання в сфері сільського господарства.

Політика цієї країни у сфері продовольчої безпеки здійснюється згідно Стратегії внутрішньої продовольчої безпеки [2], основними напрямками якої є забезпечення продовольством країну, альтернативні джерела палива, державна підтримка та захист сільськогосподарських виробників, соціальний захист та зайнятість населення, фермерство, навколишнє середовище, лісівництво, рибальство та аквакультура, ветеринарія, захист рослин, розвиток сільських територій тощо. Слід зазначити, що підтримка сільського господарства Франції державою, яка приділяє значну увагу проблемам її правового регулювання, є досить вагомюю.

Практика Німеччини у державно-правовому регулюванні через закріплення системності заходів щодо забезпечення врегулювання відносин в сфері сільського господарства, дозволила ефективно поєднати адміністративні та

економічно-правові важелі впливу на формування якісних показників виробників сільськогосподарської продукції.

Державна політика в сфері сільського господарства Німеччини діє на основі Стратегії продовольчої безпеки [3], яка поєднала у собі весь комплекс як загальнотеоретичних підходів до розуміння продовольчої безпеки, так і економічних й юридичних засобів її досягнення, що сприяє забезпеченню безпеки та якості продуктів харчування, гарантуванню прав споживачів та дотриманню процедур врегулювання конфліктних ситуацій зі споживачами.

В Канаді з 1998 року запроваджено «План дій Канади щодо забезпечення продовольчої безпеки» [4], який став відповіддю цієї країни Всесвітньому продовольчому саміту щодо зобов'язань, прийнятих міжнародним співтовариством по скороченню числа голодуючих вдвічі не пізніше 2015 року. Дії Канади щодо продовольчої безпеки є вдалим поєднанням заходів із забезпечення продовольчої безпеки всередині країни та її участі у покращенні продовольчої ситуації загалом у світі.

Так, у Канаді та Нідерландах з 2001 року діє Програма партнерства з Міжнародною продовольчою та сільськогосподарською організацією ООН, сутність якої полягає в зміцненні національної політики, аналізі продовольчої безпеки і реагуванні на надзвичайні та кризові ситуації в країнах-членах ООН, підвищенні ефективності заходів та програм, що стосуються продовольчої безпеки і подолання бідності шляхом зближення виробництва на дрібних фермах і домашніх господарствах з індустріалізованою харчовою промисловістю, що призводить до поліпшення соціального забезпечення та доступу до безпечних продуктів харчування.

Всі ці заходи спрямовані на забезпечення якості сільськогосподарської продукції через суворий контроль, відстеження та незалежну систему санкцій задля належного рівня як національної продовольчої безпеки країни, так і на світовому рівні.

Належним чином забезпечує свою продовольчу безпеку та має системність державно-правового регулювання в сфері сільського господарства і Бельгія. Органи державної влади цієї країни головну увагу приділяють забезпеченню якості харчових продуктів та мінімізації ризиків для здоров'я споживачів, що забезпечується шляхом гарантування стандартизації та максимального контролю. Наприклад, у Бельгії діє Програма забезпечення якості виробництва свинини «Certus», у якій наголошується на відстеженні і перешкоджанні появи залишкових речовин ветеринарних препаратів у м'ясі.

В Японії ще з 1999 року здійснюються заходи щодо покращення життя населення, стабільне забезпечення продовольства, розвиток профільюючих галузей сільського господарства та інфраструктури сільських районів згідно закону «Про продовольство, сільське господарство та розвиток сільських районів».

В Японії також застосовуються необхідні заходи щодо стабільного імпорту сільськогосподарської продукції, що не вирощується на її території, забезпечується підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції, йде сприяння збільшенню експорту продовольства, проводяться дієві заходи щодо розвитку міжнародного співробітництва у сфері сільського господарства,

стимулюється розвиток фермерських господарств, підтримуються стабільні ціни на сільськогосподарську. При цьому держава несе відповідальність за розробку та реалізацію такої комплексної політики у сфері продовольчого забезпечення населення, сільського господарства та сільських районів.

Організаційно-правові основи регулювання сфери сільського господарства деяких зарубіжних країн дозволяє переосмислити сучасні пріоритети України відповідно до світових процесів. Міжнародний досвід організаційно-правового регулювання сфери сільського господарства є підґрунтям для вдосконалення вітчизняного аграрного законодавства в контексті забезпечення продовольчої безпеки з урахуванням вимог законодавства ЄС та права СОТ.

Список використаних джерел:

1. Code rural [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://livresfrancais-gratuit.narod.ru/index/0-2>.
3. French Food Security Annex – 2011 Accountability Report. [Електронний ресурс] / G8 Information Centre. – Режим доступу: <http://www.g8.utoronto.ca/summit/2011deauville/deauville/2011-accountability-food-fr.pdf>.
4. Food Safety Strategy [Електронний ресурс] / Federal Ministry of Food, Agriculture and Consumer Protection. – Режим доступу: http://www.bmelv.de/SharedDocs/Downloads/EN/Publications/FoodSafetyStrategies.pdf?__blob=publicationFile.
5. Canada's Action Plan for Food Security [Електронний ресурс] / Agriculture and Agri-Food Canada. – Режим доступу: http://www4.agr.gc.ca/resources/prod/doc/misb/fsec-seca/pdf/action_en.pdf.

ДО ПИТАННЯ ВЛАШТУВАННЯ НОВИХ САДОВО-ПАРКОВИХ ОБ'ЄКТІВ: АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВСТВА

Синельникова В. П.

*студентка факультету садово-паркового господарства
Національного університету біоресурсів
і природокористування України
м. Київ, Україна*

Галузь використання та охорони земель в Україні має розгалужену систему, яка діє в межах повноважень, визначених земельним та іншими галузями законодавства України.

Земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу. Від імені Українського народу права власника здійсню-

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Негодченко О.В. – ректор, доктор юридичних наук, професор;

Кисельов О.О. – проректор з навчальної роботи університету, кандидат юридичних наук, доцент;

Макушев П.В. – декан юридичного факультету, доктор юридичних наук, професор;

Торяник В.М. – завідувач кафедри загально-правових дисциплін, доктор політичних наук, професор;

Блінова Г.О. – завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін, кандидат юридичних наук, доцент;

Морозова В.О. – проректор з наукової діяльності, кандидат юридичних наук, доцент;

Переверзов І. – голова студентської ради юридичного факультету, студент IV курсу юридичного факультету.

Правові реформи: міжнародний і український досвід: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Дніпро, 24–25 листопада 2017 р. – Дніпро : Дніпровський гуманітарний університет, 2017. – 244 с.

ISBN 978-966-916-420-9

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на міжнародну науково-практичну конференцію «Правові реформи: міжнародний і український досвід», яка відбулась на базі юридичного факультету Дніпровського гуманітарного університету 24–25 листопада 2017 р.

УДК 340(100+477)(063)